

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Igor Ekert

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy J. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 kwietnia 2017 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. P. prawo do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.), poczynając od dnia 1 marca 2017 roku.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 967/17

UZASADNIENIE

Dnia 27 marca 2017 roku ubezpieczony J. P. wniósł o przeliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 roku, Nr 887.) – zwanej dalej ustawą emerytalną.

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury, albowiem nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (tzw. wwpw) emerytury nie przekroczył 250% i wyniósł 249,69%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie wniosku złożonego dnia 27 marca 2017 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania.

Na uzasadnienie podano, że organ rentowy obliczył wwpw świadczenia na podstawie przedłożonego przez ubezpieczonego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1972-1991. Organ rentowy obliczył, że wwpw świadczenia z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wyniósł 249,69%, co przedstawia poniższa tabela:

1	1972	200,22%	
2	1973	250,21%	
3	1974	201,63%	
4	1975	220,39%	
5	1976	202,75%	
6	1977	208,26%	
7	1978	202,43%	
8	1979	188,93%	
9	1980	208,95%	
10	1981	220,69%	
11	1982	306,80%	
12	1983	281,90%	
13	1984	271,06%	
14	1985	310,30%	
15	1986	375,20%	
16	1987	348,74%	
17	1988	312,70%	

18	1989	286,74%	
19	1990	239,03%	
20	1991	156,87%	
		4993,80%	:20

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w kopalni węgla kamiennego w okresach: od dnia 3 sierpnia 1962 roku do dnia 6 października 1967 roku, od dnia 26 listopada 1971 roku do dnia 20 listopada 1991 roku.

Decyzją z dnia 5 listopada 1991 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej, poczynając od dnia 20 września 1991 roku.

Zakład pracy ubezpieczonego posiada dokumentację placową ubezpieczonego i na tej podstawie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7) za lata 1972-1991.

Zarządzeniem przewodniczącego z dnia 14 czerwca 2017 roku zobowiązano następcę prawnego pracodawcy ubezpieczonego do wskazania, czy w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7) z dnia 10 marca 2017 roku uwzględniono nagrody jubileuszowe, wypłacone w latach 1984-1989, a jeżeli nie, to o podanie kiedy i w jakiej wysokości wypłacono nagrody jubileuszowe.

Spółka (...) Spółka Akcyjna w B. w piśmie z dnia 4 lipca 2017 roku podała, że w druku Rp-7 z dnia 10 marca 2017 roku nie uwzględniono nagród jubileuszowych, które ubezpieczony nabył: w czerwcu 1986 roku w wysokości 36 192 zł, w marcu 1989 roku w wysokości 189 980 zł. Na tę okoliczność spółka dołączyła akta osobowe ubezpieczonego, w których znajduje się dokumentacja ustalająca wysokość nagród jubileuszowych. Spółka zwróciła uwagę, że za 1990 rok błędnie podano w druku Rp-7 zarobek roczny ubezpieczonego w wysokości „29 533 899 zł”, zamiast w wysokości „29 319 023 zł”. W związku z tym spółka wystawiła nowy druk Rp-7 z dnia 4 lipca 2017 roku, w którym uwzględniono nagrody jubileuszowe wypłacone w 1986 roku i w 1989 roku oraz poprawiono wysokość zarobku ubezpieczonego za 1990 rok.

Obliczony przez Sąd wwpw świadczenia z wybranych 20 lat pracy ubezpieczonego, przy uwzględnieniu okresu zatrudnienia pracowniczego po przejściu na emeryturę, przedstawia poniższa tabela:

1972	60 281 zł	30 108 zł	200,22%
1973	84 012 zł	33 576 zł	250,21%
1974	77 063 zł	38 220 zł	201,63 %
1975	103 486 zł	46 956 zł	220,39%
1976	104 157 zł	51 372 zł	202,75%

1977	114 861 zł	55 152 zł	208,26%
1978	118 715 zł	58 644 zł	202,43%
1979	120 773 zł	63 924 zł	188,93%
1980	151 444 zł	72 480 zł	208,95%
1981	203 625 zł	92 268 zł	220,69%
1982	428 213 zł	139 572 zł	306,80%
1983	489 656 zł	173 700 zł	281,90%
1984	547 702 zł	202 056 zł	271,06%
1985	744 909 zł	240 060 zł	310,30%
1986	1 121 033 zł	289 140 zł	387,71%
1987	1 221 307 zł	350 208 zł	348,74%
1988	1 922 127 zł	637 080 zł	301,71%
1989	7 304 238 zł	2 481 096 zł	294,40%
1990	29 319 023 zł	12 355 644 zł	237,29%
1991	33 319 323 zł	21 240 000 zł	156,87%

Uwaga:

Za 1988 rok organ rentowy błędnie przyjął „1 992 127” zamiast „1 922 127”

Pracodawca podał, że pominął nagrody jubileuszowe wypłacone w 1986 roku i w 1989 roku, które należy uwzględnić:

1986 – 1 084 841 zł (zarobek z Rp-7 z dnia 10 marca 2017r) +36 192 zł = 1 121 033 zł

1989 – 7 114 258 zł (zarobek z Rp-7 z dnia 10 marca 2017r) + 189 980 zł = 7 304 238 zł

1	1972	200,22%	
2	1973	250,21%	
3	1974	201,63%	
4	1975	220,39%	
5	1976	202,75%	
6	1977	208,26%	
7	1978	202,43%	
8	1979	188,93%	
9	1980	208,95%	
10	1981	220,69%	
11	1982	306,80%	
12	1983	281,90%	
13	1984	271,06%	
14	1985	310,30%	
15	1986	387,71%	
16	1987	348,74%	
17	1988	301,71%	
18	1989	294,40%	
19	1990	237,29%	
20	1991	156,87%	

		5001,24%	:20
--	--	----------	-----

Z powyższych wyliczeń wynika, że wwpw świadczenia przekracza 250% i wynosi 250,06%

/dowód z: akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego/.

Sąd zważył, co następuje:

odwołanie J. P. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15 [podstawa wymiaru składek], z uwzględnieniem art. 110 ust. 3 [wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru], jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

W okresie od dnia 1 stycznia 1984 roku do dnia 31 grudnia 1989 roku nagrody jubileuszowe były oskładkowane. Akty prawne: rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy (Dz.U. nr 73, poz. 332) – obowiązujące do 31 grudnia 1986 r., rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1987 r. w sprawie zgłaszania pracowników do ubezpieczenia społecznego oraz składek na to ubezpieczenie (Dz.U. nr 37, poz. 211; z 1988 r. nr 36, poz. 284) – obowiązujące od 1 stycznia 1987 r. do 31 grudnia 1989 r., uchwała nr 33 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1983 r. w sprawie klasyfikacji wynagrodzeń w jednostkach gospodarki uspołecznionej (M.P. nr 15, poz. 85), zarządzenie nr 21 Prezesa GUS z dnia 18 maja 1984 r. w sprawie klasyfikacji składników wynagrodzeń (Dz. Urz. GUS nr 3, poz. 6).

Ubezpieczony spełnia przesłanki zawarte w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej.

Należy zwrócić uwagę, że organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję na podstawie znajdujących się w aktach sprawy wykazu zarobków za lata 1972-1991. Dopiero w toku postępowania zakład pracy nadesłał nowe zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 4 lipca 2017 roku. Zakład pracy wyjaśnił, że w druku Rp-7 z dnia 10 marca 2017 roku nie uwzględniono nagród jubileuszowych oraz podano błędny zarobek za 1990 rok.

W przypadku ubezpieczonego należało obliczyć wwpw z okresu dowolnie wybranych 20 lat zatrudnienia pracowniczego poprzedzających rok, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110a ustawy emerytalnej, z tym że część okresu musiała przypadać po nabyciu prawa do emerytury.

Skoro zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej, to na podstawie tego przepisu oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało uwzględnić odwołanie i przyznać prawo ubezpieczonemu do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej, poczynając od dnia 1 marca 2017 roku, tj. miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej).

(-) SSO Grzegorz Tyrka